

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I.**, zastúpeného Advokátskou kanceláriou K., konajúcou prostredníctvom konateľa spoločnosti advokáta JUDr. K., proti žalovanému **I.**, zastúpeným JUDr. P., **o zaplatenie 1 194 981,08 eur (36 000 000 Sk) s príslušenstvom zo zmenky**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 Cb 65/2004, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2008 č. k. 5 Obo 62/2008-651, 5 Obo 63/2008-651, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhrada trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. marca 2008 č. k. 7 Cb 65/2004–585 zmenkový platobný rozkaz Krajského súdu v Bratislave z 19. decembra 2003 č. k. 17 Zm 362/03-39 ponechal v platnosti v celom rozsahu. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu 862 323,-- Sk náhrady trov konania a na účet predchádzajúceho právneho zástupcu Mgr. Ľ. 254 350,-- Sk, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. marca 2008 č. k. 7 Cb 65/2004-592 bola žalovanému uložená povinnosť nahradiť Slovenskej republike na účet Krajského súdu v Bratislave trovy znalečného, vyplateného znalkyni Mgr. Ľ. v sume 22 590,- Sk a trovy svedočného, vyplateného svedkovi JUDr. I. v sume 2 343,-- Sk, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúc o odvolaní žalovaného napadnutým uznesením zrušil rozsudok a uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 12. februára 2009.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie a navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že v odvolacom konaní nerozhodoval zákonný sudca v zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Dňa 22. októbra 2008 sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom po porade senátu došlo k vyhláseniu napadnutého uznesenia. Zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že predsedom senátu bol JUDr. Šatka a členmi senátu JUDr. Ďurišová a JUDr. Kohútová. JUDr. Kohútová nebola v predmetnej veci zákonnou sudkyňou. Treťou členkou senátu mala byť JUDr. Alena Priecelová, nie JUDr. Kohútová. Poukázal na to, že ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia, určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte, pričom zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce. Považuje to za závažné procesné pochybenie. S poukazom na vyššie uvedené má za to, že predmetné konanie a v konečnom dôsledku aj napadnuté rozhodnutia, trpelo takou vadou konania, ktorá je dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. g/ O. s. p., nakoľko súd, t. j. senát, ktorý vo veci rozhodoval, bol nesprávne obsadený.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr to, či sa ním napáda rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením, ktorým zrušil rozsudok a uznesenie súdu prvého stupňa. V zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia

na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (239 ods. 2 O. s. p.).

Keďže dovolaním napadnuté zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu nepatrí medzi prípady vymenované v § 239 ods. 1, 2 O. s. p. je zrejmé, že z citovaného procesného ustanovenia prípustnosť dovolania nie je možné vyvodiť.

Dovolací súd vychádzajúc zo zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

Dovolateľ v dovolaní poukazuje na § 237 písm. g/ O. s. p., nakoľko má za to, že vo veci rozhodoval súd, ktorý bol nesprávne obsadený (JUDr. Zdenka Kohútová nemala byť členkou senátu v predmetnej veci).

Podľa § 237 písm. g/ O. s. p. dôvodom prípustnosti dovolania je aj to, že súd nebol správne obsadený, pričom súd nie je správne obsadený, ak vo veci nerozhoduje zákonný sudca. Právo na zákonného sudcu zaručuje Ústava Slovenskej republiky v čl. 48 ods. 1, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi; príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz je neopomenuteľnou podmienkou riadneho výkonu súdnej moci. Na jednej strane dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť a na druhej strane predstavuje pre každého účastníka konania rovnako cennú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolávané súdy a sudcovia podľa vopred daných zásad. Okrem procesných pravidiel

určovania príslušnosti súdov a ich obsadenia, ako garancia proti nožnej svojvôli, je súčasťou základného práva na zákonného sudcu i zásada pridelenia súdnej agendy a určenie zloženia senátov na základe pravidiel obsiahnutých v rozvrhu práce.

Za zákonného sudcu treba považovať sudcu, ktorý spĺňa zákonom určené predpoklady na výkon sudcovskej funkcie, bol natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie k určitému súdu, jeho funkcia nezankla a bol určený na prerokovanie konkrétnej veci v súlade s rozvrhom práce súdu. Inak vyjadrené, zákonným sudcom je sudca (samosudca alebo člen senátu) miestne, vecne a funkčne príslušného súdu, ktorý má vo veci konať podľa rozvrhu práce prijatého v súlade so zákonom.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdech a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávannej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia, určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Podľa § 50 ods. 2 písm. b/ zákona č. 757/2004 Z. z. o súdech a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozvrh práce obsahuje zloženie senátov s uvedením predsedu senátu a ďalších sudcov; v rozvrhu práce sa tiež uvedie, ktorý z viacerých predsedov senátov určených do toho istého senátu riadi a organizuje činnosť senátu.

Podľa rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2008, vydaného podľa § 52 ods. 4 zák. č. 757/2004 Z. z. pod č. Spr. 71/07 predsedom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 14. decembra 2007, bola v senáte 5O, ktorý rozhodoval v predmetnej veci, zaradená pod č. 1/ JUDr. Prieceľová ako predsedníčka senátu a pod č. 2/ JUDr. Šatka, tiež ako predseda senátu. Opatrením predsedu súdu z 30. januára 2008 bola do senátu 5 O pod č. 2/ zaradená JUDr. Ďurišová aj ako predsedníčka senátu a pod poradovým číslom 3/ bol uvedený JUDr. Šatka, tiež aj ako predseda senátu.

Od 1. marca 2008 do 31. decembra 2008 bola sudkyňa Krajského súdu v Košiciach JUDr. Zdenka Kohútová dočasne pridelená na výkon sudkyne na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Opatrením predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2008

bola, podľa článku VII ods. 2 Rozvrhu práce na rok 2008, pridelená do senátu 5 O. Tým sa stala štvrtou členkou senátu 5O.

Zo spisu vyplýva, že vec bola predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní 2. júna 2008 a bola pridelená na vybavenie senátu „5 Obo“. Prvé pojednávanie odvolacieho súdu sa konalo dňa 8. októbra 2008 a bolo odročené na neurčito. V tento deň senátu „5 Obo“ predsedal JUDr. Šatka a členmi senátu boli JUDr. Priecelová a JUDr. Kohútová. Ďalšie pojednávanie odvolacieho súdu, na ktorom bolo vo veci rozhodnuté, sa uskutočnilo 22. októbra 2008. Na tomto pojednávaní predsedal senátu JUDr. Šatka a členmi senátu boli JUDr. Ďurišová a JUDr. Kohútová. Podľa vyjadrenia JUDr. Priecelovej z 18. januára 2010 (č. 1. 700 spisu), ona určila za členku senátu v prejednávanej veci JUDr. Kohútová.

Podľa čl. II ods. 9 rozvrhu práce, predseda senátu organizuje a riadi prácu senátu. Ak je v senáte viac predsedov, organizuje práce ten, ktorý je uvedený pod číslom jeden zloženia senátu, čo bola v tomto prípade JUDr. Alena Priecelová (JUDr. Štefan Šatka – predseda č. 2). JUDr. Alena Priecelová poverená riadením senátu bola preto oprávnená určiť JUDr. Kohútová za členku senátu v prejednávanej veci. Obsadenie súdu (senátu) v takomto zložení bolo v súlade s platným rozvrhom práce a odvolacie konanie tak nebolo zaťažené vadou podľa § 237 písm. g/ O. s. p., ktoré by zakladalo prípustnosť dovolania.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný. Vzhľadom na uvedené sa dovolací súd nezaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd rozhodol zároveň o trovách dovolacieho konania podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2010

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu